

Активні форми навчання використовуються для розвитку та тренування творчого клінічного мислення студентів, формування відповідних практичних умінь та навичок. Вони підвищують зацікавленість предметом, активізують та покращують сприйняття навчального матеріалу.

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

О.І. Юрків

Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти

Вищий державний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Прогресивні зміни у житті України, орієнтація її на інтеграцію з європейськими країнами актуалізують проблематику модернізації підготовки іноземних студентів - майбутніх лікарів, формування в них професійних якостей, що зумовлено як об'єктивними труднощами, з якими стикаються медики під час фахової діяльності, так і розвитком теоретичної та практичної медицини.

Англомовне навчання на сьогоднішній день є одним з перспективних напрямків підготовки іноземних громадян в сучасних умовах кредитно-модульної системи. Це нова концепція розвитку медичної освіти, спрямована на підвищення якості підготовки студентів, забезпечення конкурентноспроможності випускників вищої медичної школи на вітчизняному та міжнародному ринках праці. Першочергове значення в цьому процесі відіграє вивчення та знання іноземної мови, як засобу спілкування, і є важливим інструментом для інтеграції студентів та засобом відкриття і пізнання світу, інновацій з професійного напрямку підготовки.

На кафедрі догляду за хворими, яка є клінічною, під час проведення практичних занять викладач розглядає тему керуючись тим, що перед ним знаходиться переважна більшість майбутніх лікарів. Підготовка лікаря, формування у нього клінічного мислення, неможлива без контакту з пацієнтами, особливо дітьми. Цього не може навчити жодна апаратура, це здобувається лише безпосередньою роботою в клініці. Тому, викладач має побудувати заняття таким чином, щоб максимально розібрати всі питання з якими через декілька років буде працювати лікар. Насамперед це стосується питань діагностики, та надання першої лікарської допомоги при невідкладних станах. Роль викладача клінічної кафедри стає надзвичайно важливою і багатогранною – з одного боку як джерела первинної інформації, а з іншого – консультанта та організатора практичної підготовки і самостійної роботи студентів. Об'єм лікувальної роботи викладача клінічної кафедри, його авторитет серед колег та пацієнтів є одним із стимулів бажання покращення знань студентів, особливо іноземних. Та, в процесі роботи з даною категорією студентів, ми забуваємо про те, що наші пацієнти і їх батьки не володіють іноземною мовою і при спілкуванні з іноземними студентами-медиками

виникають певні труднощі, що унеможлиблює безпосередній контакт з пацієнтом.

Тому, у процесі підготовки медичного працівника особливої уваги також потребує вивчення української мови, як засобу спілкування, впродовж усього часу навчання.

ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ДО УМОВ ПРОЖИВАННЯ І НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ

О.С. Юрценюк, С.С. Ротар

*Кафедра нервових хвороб, психіатрії та медичної психології ім. С.М.Савенка
Вищий державний навчальний заклад України*

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Соціальна адаптація громадян інших країн до умов перебування під час навчання, праці або з інших причин є загальносвітовою проблемою. Адаптація - це здатність живого організму пристосуватися до мінливих умов навколишнього середовища, що виробилась у процесі еволюційного розвитку. Вона має велике значення для людини, тому що дозволяє не тільки витримувати досить значні зміни зовнішнього середовища, а й перебудувати свої фізіологічні функції та поведінкові дії відповідно до цих змін. Від того, як здійснюється пристосування іноземців до нових, частіше незвичних для них умов, залежить успіх в здобутті вищої освіти. Як правило, перехід до нового соціального середовища супроводжується напруженням механізмів адаптації.

Кожен іноземний студент зобов'язаний самостійно подолати виникаючі перешкоди для досягнення своєї мети та здобуття вищої освіти. Як свідчить вітчизняний досвід, період повної соціо-мовно-культурної адаптації в Україні з моменту початку навчання триває 1,5-2 роки, це досить значний строк, тому актуальною проблемою для всіх навчальних закладів України є скорочення терміну цієї адаптації.

Основними факторами, що впливають на соціальну адаптацію іноземних громадян, які прибули до України для навчання у вищих навчальних закладах, є такі: зміна циркадного ритму, що пов'язано, в першу чергу, з різницею в часі; пристосування до інших клімато-географічних умов перебування; новий режим навчального часу; зміна умов перебування (житлові умови, характер харчування, оточення та ін.); вимога самостійно розв'язувати питання організації режиму дня, самостійної підготовки, дозвілля тощо). Треба зазначити, що в даному повідомленні мова йде, насамперед, про довготривалу адаптацію. Лише вона може забезпечити ефективне здобуття вищої освіти, тим більше медичної, яка, як відомо, є однією з найбільш пролонгованих у часі. Розуміння національних особливостей українського народу дає змогу цілеспрямовано впливати на процес адаптації за рахунок сприйняття іноземцями історії та культури українського народу як шляхом навчання, так й при безпосередньому знайомстві з носіями цих традицій мешканцями нашої країни, насамперед викладачами та студентами свого рідного університету.

Різка зміна умов харчування, яка має місце після приїзду до України, вимагає від студента необхідності вибору способу харчування (або в столових